

ŞİİR GÖREN DEV

Pencereden şaşkın bakan kendime
El salladım giderken
Kal burada dedim
Bekle bu hasretle yıkanmış evi
Belki dönerim günün birinde
Bulursam gözü şiir gören devi

Vurmuşum Şiiristan yollarına kendimi
Devin gözlerinden görmeye şiiri

Bir kapı varmış gözlerinde devin
Varsa sözlerin
Açılıyormuş
İçine girip bakıyormuşsun gözünden
Elinde devin üç insan boyu kalem
Gözünle yönetip kalemi
Yazıyormuşsun Şiiristan ırmağına
Yazılanlar akıp gidiyormuş
Hiçlik denizine

Nice kaygıların tuzağından geçerek
Varmışım deve
Çalmışım gözünün kapısını
Açılmamış kalakalmışım
O acıyla tırmanmışım kalemine
Yazmaya çabalamışım boşuna
Sonra
Tövbe etmişim
Bir daha gelmemeye
Şiiristana

Dönüp varınca eve
Sarılıp kendime ağlamışım.